VÅRNUMMER • ÅRGÅNG 82 • NR 1
Berga i APRIL 2022

Borg-Skum

Kamratföreningen Vapenbrödernas tidskrift

VAPENBRÖDERNA ÄR
STOCKHOLMS AMFIBIEREGEMENTETS AMF1 KAMRATFÖRENING

Foto: Ditte Boysen Ruge

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

AV: HANS GRANLUND

Ordföranden på uppdrag någonstans i Somalia.

SYSTRAR OCH BRÖDER. När jag skriver detta har Ryssland precis invaderat Ukraina. Det är ännu för tidigt att veta vart detta kommer att leda. Jag kan bara konstatera att i min livstid har Europas säkerhet rört sig i en stor cirkel som nu återigen är nära att slutas. Som värnpliktig upplevde jag den ryska ubåten U-137 på ett svenskt skär i Karlskronas skärgård. Nu på vad som möjligen är mitt sista år i uniform skriver jag detta från ett krigshärjat Somalia samtidigt som nyheten om Ryssland oprovocerade angrepp på Ukraina har inletts. Däremellan har Europa upplevt en period som gått från ett kallt krig till djupaste fred och omfattande nedrustning av vårt försvar. Som många gånger förr har personalen vid regementet svarat upp mot de givna omständigheterna. Gjort mer med mindre, sträckt på resurser och begärt mer av kollegor och familjerna bakom. Nu har, om än sent, en återupprustning inletts. Jag vet att regementets medarbetare kommer att svara upp även mot denna utmaning. Att leverera mer och ta hand om tillförda resurser och uppgifter. Fokus är nu att bygga en produktionsapparat som står redo när order om fler krigsförband ges. Samtidigt som nuvarande krigsförband vidmakthåller beredskap, utvecklas och löser skarpa uppgifter.

2022 har börjat med en tvärknyck. Försvarsmakten och Marinen går på högtryck och tillväxten fortsätter. Men det är långt kvar. Även Vapenbröderna kommer att dra sitt strå till stacken. I tider av tillväxt är det viktigt att kunna ta till vara det som är bra och se till att det som är mindre bra inte sprider sig. Förbandsanda är A och O.

Före jul kunde vi följa hur ett arméregemente plötsligt tvingades stoppa sin grundutbildning, skicka hem de värnpliktiga och sätta ansvarigt befäl på skolbänken i något som man kan tycka är självklart men gång på gång visar sig inte vara så enkelt. Hur vi beter oss mot varandra och vad som konstituerar en *”hård”* utbildning. Amfibiesystemet verkar i en av de mest oförlåtande miljöer. Att uppträda och genomföra väpnad strid i övergången mellan hav och land. Att verka mot en fiende indirekt eller direkt med små förbandsenheter och ofta utan annat skydd än förbandets rörlighet och tempo. Det kräver en mycket hård utbildning. Men som vi också vet, det finns en gräns när det hårda helt plötsligt blir kontraproduktivt, destruktiv och förstör istället för att visa vart gränsen går och på så sätt hjälpa oss att flytta den. Vårt regemente har också varit på fel sida om den gränsen. Men vi lärde oss. Låt oss med förenade krafter se till att vi ger våra soldater och förband den bästa möjliga utbildningen. Och inget annat.

Detta nummer av Borg-Skum är det första under nye redaktören. Ambitionen är att utveckla tidningen tillsammans med förbandet. Den ska vara *”allas”* tidning. I detta nummer presenterar vi kommande verksamhet. Efter dryga två år är det befriande att återigen börja planera för att mötas i kamraters närvaro. Men för att den verksamheten skall kunna utvecklas krävs det engagemang. Jag uppmanar alla systrar och bröder att komma med förslag på verksamheter som vi skulle kunna genomföra. Stort som smått välkomnas. Kamratföreningen Vapenbröderna är vad vi medlemmar vill att den skall vara.

Det viktigaste vi Vapenbröder kan tillföra är ett forum för att binda samman våra traditioner med vår kommande utveckling. Allt för att stärka banden framåt och bakåt och därigenom bygga en stark förbandsanda. En god förbandsanda är nyckeln till starka förband. Ett förband där man vet att alla skulle ge allt för varandra och där man kliver fram när det går tungt för andra och vågar be om hjälp när man kämpar. Ett sådant förband kommer alltid att vara överlägsen en jämbördig motståndare. Och när motståndare synes överlägsen ger man ändå allt.

EN TRYGG GEMENSKAP I NY KOSTYM

AV: VICTOR PERSSON

Jag kommer nog aldrig glömma de där natttågen, eller de där tidiga morgnarna i ett helt öde Jörn sånär som på en rökande busschaufför med tillhörande buss utanför ett ensamt svart stationshus. Den där sista timmens knäpptysta resa genom Norrlands inland i väntan på att helvetet skulle braka lös. Den där känslan som infann sig när man försökte skapa kontroll och förbereda sig mentalt utan att ha den blekaste om vad som faktiskt väntade när man kom fram.

Jag skulle ljuga om jag sa att lumpen inte var förknippat med ångest. Att jag älskade allt vi blev beordrade att göra och tyckte alla jag mötte var riktigt hyvens. Tvärtom fanns det många kalla nätter då man funderade på vad fan man höll på med. Varför man alltid skulle behöva ta den där jävla omvägen till marschmålet och sen stå där på alla fyra, trött, kall och blöt och sopa igen sina spår med ett stycke granris och en konstnärs precision. Nä, lumpen var förknippat med mycket stress och vånda, helt klart.

Ändå var det något som fick mig att vilja stanna. Något som gjorde att jag ändå trivdes tillräckligt bra för att söka utlandstjänst, för att åka till Afghanistan och lite längre fram för att också prova på livet på Karlberg. Idag vet jag att det var gemenskapen. Inte den gemenskapen som existerade specifikt i Arvidsjaur, utan gemenskapen jag känt oavsett om jag befunnit mig på P7 i Skåne eller Amf 1 i Stockholms skärgård. Gemenskapen som formats av att människor som arbeta och uppleva saker tillsammans i en kontext och ett sammanhang som ibland är minst sagt svårt att förklara för den som inte varit där. En gemenskap som gör att en del av mig, hur bra jag än må ha det, alltid kommer sakna att bära min naturligt smutsimpregnerade fältmössa och onödigt tunga ryggsäck.

Förhoppningsvis får jag nu, i och med redaktörsrollen för den här historiska tidskriften, tillsammans med er ta mina första staplande steg på den gyllene medelvägen. Ett nytt, okänt och utvecklande äventyr i det civila mörkret som lyses upp av en trygg och familjär gemenskap.

Jag hoppas verkligen att alla ni som läser det här ska vilja dela med er av era berättelser, upplevelser och erfarenheter. Att vi tillsammans framöver ska kunna fylla den här tidningen med minnen från förr och tankar kring framtiden. Utan sina medlemmar är medlemstidningen ett trubbigt verktyg för att skapa gemenskap. Med sina medlemmar är möjligheterna obegränsade.

Victor arbetade fram till och med december 2021 som kommunikatör vid regementet.

SKICKA IN DITT BIDRAG

Har du en idé eller önskan om att något speciellt lyfts fram i tidningen? En text, reflektion eller ett äventyr att dela med dig av? Oavsett vad tar redaktionen tacksamt emot er hjälp att fylla tidningen med värdeskapande innehåll! På sidan 6–7 ser du de olika datumen för när materialet behöver vara redaktionen till handa för att komma med i nästa nummer. Ditt bidrag skickar du enklast in genom att mejla **red@vapenbroderna.se**

RAPPORT FRÅN JUL-AVSLUTNINGEN

AV: MAGNUS DE JONG

Foto: Ditte Boysen Ruge

Värnpliktiga under traditionsenlig julvesper i Västerhaninge kyrka.

Staffan Vestin och jag fick äran att representera Vapenbröderna på regementet denna dag. Vi har gjort det förr och såg fram emot en härlig dag.

Dagen inleddes med *C Amf 1* personalorientering. Det var första gången sedan september 2019 på grund av pandemin. Pandemin har inte satt stora käppar i hjulet för regementet men det har krävt nytänkande och påhittighet och därigenom har målen uppnåtts och uppgifterna lösts. Det som inte genomförts ligger utanför regementets påverkan som att till exempel försvarsmaktsövningen ställdes in. Vi kan alla konstatera att Älvsborgs amfibieregemente nu mer finns med över 600 personer, det hade inte kunnat ske utan stora insatser från vårt regemente. Parallellt har internationella insatser och fortsatt utbildning och produktion genomförts. Jag kan bara buga för hur all personal har gjort fantastiska insatser från alla under de förutsättningar som givits.

Ett antal välförtjänta fick sina utmärkelser i form av medaljer och utdelning av NOR. Denna del av dagen avslutades med befordran av ett antal medarbetare. Tillväxten fortsätter. Det är härligt att se hur de yngre utvecklas och tar ansvar. Jag önskar dem lycka till med sina kommande uppgifter.

Att lyssna på *överste Gardesten* är en njutning. Han har ett engagemang och en tydlighet i vad han vill och står för, samtidigt som det finns en ödmjukhet och humor. Det är omöjligt att missa vad som förväntas.

Efter en snabb förflyttning var vi i *Yggdrasil* och intog ett julbord. Köket fick slita hårt då soldaterna i god ordning tog för sig av allt gott. Som äldre var det kul att sitta ner och prata med de något yngre. Gamla minnen, nya bekantskaper och intressanta ämnen diskuterades. Eftersom det råder restriktioner blev det två sittningar för att alla skulle få ta del av julbordet. Konsekvensen blev att vissa befattningshavare fick äta två julbord med en timmes mellanrum. De visste innan när de skulle få mat nästa gång denna dag.

Jag har varit med på adventsvesper i Västerhaninge kyrka en gång tidigare, så förväntningarna var höga. Vår fantastiska *marinpastor Jael* med stöd av *regementschefen* och *sångerskan Johanna* med *pianist,* samt *musikkår* genomförde vespern så att ingen kunde vara oberörd då vi gick ut.

Målet med adventsvespern var att reflektera och börja komma in i julefriden. *Jael* förklarade det kristna budskapet om kärlek och fick på ett fint sätt ihop det med den militära professionen på ett sätt som jag aldrig reflekterat över tidigare, otroligt fint och även vi äldre blev tvungna att reflektera.

När det hela avslutades med *”Helga natt”* (Addams julsång) framförd av *Johanna* så fanns det nog *”ståpäls”* på alla i kyrkan. Omtöcknade gick vi ut i kylan där det traditionsenligt blev kaffe och glögg med tilltugg i skenet av marschaller. Tack till stödet som stod utanför i kylan och servade oss. Förväntningarna infriades med råge.

Av en sådan här dag kan jag konstatera att alla på vårt regemente sliter hårt, kamratskapen finns och alla gör som vanligt sitt bästa för att nå målen. Det är alltid lika kul att känna sig så välkommen till Amf 1 som man alltid känner då man har ett ärende där. Jag har reflekterat förut då jag jobbat på Högkvarteret att det alltid finns tydliga kopplingar mellan oss som jobbat på vårt regemente, vi har alla något gemensamt som vi är tacksamma för, det har inte alla.

Överste Gardesten med all personal – tack för ännu en fantastisk dag. Jag hoppas att julledigheten gjort er gott, den var välförtjänt.

Foto: Hans Granlund

Överste Gardesten i samband med mottagandet av Vapenbrödernas förtjänstmedalj i guld.

FÖRTJÄNSTMEDALJ i GULD

I samband med chefsbytet på regementet tilldelades avgående regementschef *överste Patrik Gardesten* Vapenbrödernas förtjänstmedalj i guld som ett bevis på det goda samarbetet och allt stöd under hans chefskap.

– Det känns helt fantastiskt, overkligt faktiskt. Det är det finaste beviset man kan få som amfibiekrigare. Det är med stolthet jag ser på min medalj och jag hoppas att jag kommer kunna leverera tillbaka till Vapenbröderna på olika sätt framöver, säger *överste Patrik Gardesten.*

MOTIVERING

Överste Gardesten har under sin tid som *regementschef* värnat och stöttat kamratföreningens arbete genom sitt stora engagemang och omsorg om verksamheten och känsla för betydelsen av regementets traditioner och historia. Under *överste Gardestens regementschefskap* har samarbetsformerna mellan kamratföreningen och regementet påtagligt utvecklats. Genom införandet av den årliga gemensamma rundresan i vår historiska terräng har en ny generation fostrats i vårt arv och betydelsen av att veta vart man kommer ifrån för att kunna ta sig dit man ska. Den gemensamma rundresan har stärkt kamratskapet mellan de generationer som verkar och har verkat vid regementet. I enlighet med regementets finaste traditioner har *överste Gardesten* oförtrutet verkat för att stärka Vapenbrödernas utveckling.

Avliden medlem

Vi tackar för hans trohet och behåller honom i vårt minne

Mats Westin, Norrtälje

NYA MEDLEMMAR

VI HÄLSAR DIG VÄLKOMMEN I KAMRATKRETSEN

Carl Jaeger Dehoyt, Hörby
Tommy Eklind, Täby
Johan Kjellberg, Trosa
Marcus Nåsby, Hargshamn
Dennis Palm, Enskede
Anders Rydberg, Hägersten
Patrik Schwartz, Haninge
Fredrik Stadig, Huddinge
Ulrika Timdahl Haij

GLÖM INTE BORT ATT BETALA MEDLEMSAVGIFT

Medlem vars årsavgift uteblivit längre än till andra kvartalet påföljande år eller som bryter mot kamratföreningens stadgar och syften kan av styrelsen uteslutas ur föreningen. Glöm därför inte bort att betala in årets medlemsavgift.

Information om priser för respektive medlemskategori återfinns på föreningens hemsida **vapenbroderna.se**

ÅRSÖVERSIKT 2022

Med pandemin ur vägen siktar vi nu på att få till fler aktiviteter och möjligheter att ses i egen person. På det här uppslaget har vi sammanställt viktiga datum att anteckna i kalendern för 2022. För mer detaljer kring respektive aktivitet och ytterligare händelser under året, vänligen besök Vapenbrödernas hemsida och häng med i de sociala kanalerna. Där kommer uppdaterad information allt eftersom saker och ting klarnar.

Bild från veterandagsfirandet 2020 som p g a pandemin anpassades och sändes live från regementet. Foto: Ditte Boysen Ruge

12 APRIL

Styrelsemöte.Detta genomförs på regementet i byggnad Vanheim med efterföljande middag i slottsmässen.

19 eller 26 APRIL

Pub-kväll. Datum för detta är i skrivande stund inte helt spikat, men ambitionen är att kunna samlas något av dessa datum i mässen på FHS och umgås. Håll utkik efter uppdaterad information om detta i våra sociala medier.

15 MAJ

Den 15 maj genomförs föreningens årsmöte. Med pandemin bakom oss kan vi återigen ses fysiskt. Denna gång genomförs därför årsmötet på regementet. Vi hoppas så många som möjligt ska ha möjlighet att närvara. Instruktion om var, när och hur du anmäler ditt deltagande kommer annonseras på hemsidan och i sociala medier.

17 MAJ

Styrelsemöte med nya styrelsen. Detta möte sker online.

29 MAJ

Veterandagen. En dag vi alla känner till. Håll utkik på föreningens och Försvarsmaktens hemsida för ytterligare information om var, när och hur du kan delta. Ryktet säger att dagen återigen kommer firas på Djurgården med aktiviteter och utställningar från morgon till kväll.

3 JUNI

Den 3 juni är sista dag att skicka in bidrag till årets andra nummer av Borg-Skum. Vill du bidra med innehåll gör du det enklast genom att mejla bilder och texter till **red@vapenbroderna.se** inte långt därefter kan du vänta dig lite trevlig läsning i brevlådan.

14 JUNI

Styrelsemöte. Även detta möte sker online. Protokoll från föreningens styrelsemöten går att finna via föreningens hemsida.

2 SEPTEMBER

Den 2 september är sista dag att skicka in bidrag till årets tredje nummer av Borg-Skum. Vill du bidra med innehåll gör du det enklast genom att mejla bilder och texter till **red@vapenbroderna.se** inte långt därefter kan du vänta dig lite trevlig läsning i brevlådan.

2-4 SEPTEMBER

Kamratföreningsträff i Göteborg. Kamratföreningen i Göteborg Amf 4 bjuder in till träff för alla kamratföreningar i Kustartilleriet/Amfibiekåren fredag 2 september till söndag 4 september. Vapenbröderna disponerar inledningsvis 35 platser. Deltagande är öppet för medlemmar i föreningen och kostar 300kr per person. Den enskilde får sedan på plats betala frukost och lunch, övrigt som förläggning och middagar ingår. Föreningen betalar bussresan. Intresseanmälan om deltagande skickas snarast till **vapenbroderna1899@gmail.com**

Anmälan blir fastställd då anmälningsavgiften á 300kr per person betalats, senast 1 augusti, till Vapenbrödernas bankgiro 473-0537 med angivande av namn och födelsedata samt eventuella allergier och begränsningar. Då deltagarantalet är begränsat så gäller först till kvarn, därefter upprättas en reservlista. Ta nu möjligheten att träffa kollegor och vänner samt få ta del av såväl nutid som historia kring västkusten och Ka 4/Amf 4. Detta kommer bli en höjdarhelg!

Programmet kommer att utvecklas längre fram och tider kan komma att justeras, men i skrivande stund ser upplägget ut enligt följande;

FREDAG 2 SEP
08.30 Avresa med Westin buss från Östra station, lunch på vägen
Ca 15.30 Ankomst Amf 4

- inkvartering i logement
- breif om Amf 4 etablering mm
- möjlighet till barhäng
- gemensam middag

LÖRDAG 3 SEP
- besök Oscar II fort samt Ka 4 traditionsrum
- lunch Amf 4 därefter avresa mot Känsö och guidad tur på ön
- egen tid med möjlighet att utbyta info mellan kamratföreningarna
- skaldjursbuffé
- övernattning på Känsö

SÖNDAG 4 SEP
- besök vid Galteröbatteriet därefter transport till Amf 4
- direkt embarkering Westins buss och avresa, lunch på vägen

Senast 18.00 åter Östra station.

Foto: Ditte Boysen Ruge

Bild på Nya Älvsborgs fästning tagen i samband med C Amf 1 introduktionsresa för nya befäl under föregående år.

13 SEPTEMBER

Styrelsemöte. Även detta sker online.

11 OKTOBER

Pub-kväll. Den 11 oktober genomförs styrelsemöte nummer sju på FHS. Efter mötet är samtliga medlemmar välkomna att delta på pub-kväll i FHS mäss. Håll utkik på hemsidan för aktuella tider lite längre fram under året.

2 DECEMBER

Den 2 december är sista dag att skicka in bidrag till årets fjärde och sista nummer av Borg-Skum. Vill du bidra med innehåll gör du det enklast genom att mejla bilder och texter till **red@vapenbroderna.se** inte långt därefter kan du vänta dig lite trevlig läsning i brevlådan.

13 DECEMBER

Den 13 december är det julavslutning på regementet och i samband med detta genomförs även sista styrelsemötet. Sammanträdet efterföljs av middag tillsammans med representanter från regementet i slottsmässen.

MEDLEMSUTFLYKT

Någon gång under oktober eller november är ambitionen att få till en medlemsutflykt. Exakt vart resan går denna gång återstår att se. Håll utkik efter mer information på hemsida, i sociala medier och kommande nummer av Borg-Skum.

MARINEN 500 ÅR

På sidan 13 hittar du utöver detta även ett antal aktiviteter som sker runt om i landet inom ramen för firandet av Marinen 500 år. För ytterligare information och uppdateringar kring dessa, vänligen besök Försvarsmaktens hemsida.

NY REGEMENTSCHEF

Under en blygsam men ståtlig ceremoni tog *överste Adam Camél* den 14 januari över rollen som *chef för Stockholms amfibieregemente.*

– Efter snart 30 år inom Försvarsmakten känner jag en oerhörd stolthet och en ödmjukhet inför denna roll. Amfibiekåren har en kåranda utöver det vanliga. Man löser alltid uppgift. Det är något vi ska bibehålla, utveckla och vara otroligt stolta över, säger *Camél* som övertar ansvaret från *överste Patrik Gardesten* i samband med att han går vidare och blir sektionschef för försvarsplaneringssektionen på ledningsstabens inriktningsavdelning. Där kommer han tillsammans med sina nya kollegor bedriva såväl nationell som internationell försvarsplanering på militärstrategisk nivå.

Foto: Clara Hägg

Marinchef konteramiral Ewa Skoog Haslum överlämnar regementets fana till nyutnämnde regementschefen överste Adam Camél.

– Jag kommer verkligen sakna att få vara chef över Sveriges bästa militära förband och att varje dag få leva min dröm. Att få leda mina kollegor i Amfibiekåren mot framtiden, säger *överste Gardesten.*

NY BATALJONSCHEF

Foto: Clara Hägg

Avgående bataljonschef major Caroline Cordshagen till vänster. Major Anna-Sofia Strid till höger.

I samband med regementschefsbytet utnämndes även *major Anna Sofia Strid* till ny *chef för utbildningsbataljonen* vid regementet. För tidigare chefen, *major Caroline Cordshagen,* väntar nu återigen studier vid FHS. *Major Strid* ser nu fram emot att bland annat få vara med på de värnpliktigas resa och bidra till tillväxt och tillgänglighet för Försvarsmaktens marina krigsförband.

– Jag är otroligt stolt och tacksam över att jag får möjlighet att vara bataljonschef. Jag är stolt över att få vara med och utbilda amfibiesoldater och soldater för krigsplacering och bidra till tillväxt och tillgänglighet för våra marina krigsförband. Jag är stolt över att få vara med på våra värnpliktigas resa och jag ser fram emot att få se dem kämpa och utvecklas tillsammans långt över vad de själva tidigare trott var möjligt. Jag tror på vår förbandsanda, där vilja, motivation och kamratskap bidrar till att varje individ på bataljonen är med och bidrar till utveckling och i förlängningen ett starkare försvar, säger *Anna Sofia Strid,* ny chef vid regementets utbildningsbataljon.

HÄNT VID FÖRBANDET

BILD 1
I slutet av föregående år besöktes förbandet av den svenske försvarsministern tillsammans med sin Ukrainska kollega och motsvarighet Oleksij Reznikov. Sedan dess har mycket på den säkerhetspolitiska arenan hunnit förändras.
Foto: Ditte Boysen Ruge

BILD 2
Ännu en gång inleddes det nya året för de värnpliktiga vid regementet med skarp tjänst på slottet. Ännu en gång kunde yttre borggården fyllas av gröna baskrar då årets avlösning efter två veckors högvakt skedde till det nyligen etablerade systerförbandet, Amf4.
Foto: Ditte Boysen Ruge

BILD 3
värnpliktiga stridsbåtsmekaniker i samband med brandövningar på regementets övningsanläggning. En varm och svettig erfarenhet som förhoppningsvis kommer rädda liv om olyckan någon gång skulle vara framme.
Foto: Ditte Boysen Ruge

BILD 4
Vissa dagar torde vara mer acceptabla att vistas blöt och lerig ute i regnet. På bilden syns värnpliktiga soldater under pågående skjututbildning med tung kulspruta, även kallad ksp 88.
Foto: Ditte Boysen Ruge

BILD 5
Statsminister Magdalena Andersson kastades snabbt in i den säkerhetspolitiska hetluften efter tillträdet på statsministerposten i november. På bilden syns hon i samband med sitt första förbandsbesök i februari. Som så många gånger innan genomfördes även detta ministerbesök på Haninge garnison.
Foto: Ditte Boysen Ruge

BILD 6
Delar ur Mali16 som nyligen påbörjat sin missionsutbildning inför rotation ner till Mali senare i vår. Läs mer om förberedelserna inför insatsen på sida 14.
Foto: Maja Hansson

BILD 7
Vinterutbildning i Boden. Under mars månad har förbandets värnpliktiga bytt skärgård mot norrländsk skog i jakt på snö, kyla och allt som kommer därtill. Förhoppningsvis lämnade de Boden utan allt för många blåmärken från att ha ramlat på Vitablixten.
Foto: Ditte Boysen Ruge

1

2

3

4

5

6

7

INTERVJU MED NYA CHEFEN

Foto: Ditte Boysen Ruge

Med en ny chef på plats var vi självklart nyfikna på hur överste Adam Camél ser på sin nya roll och uppdraget som väntar honom och hans personal vid förbandet. Nedan följer resultatet av ett ytterst trevligt telefonsamtal en tidig morgon i början av februari.

Skulle du kunna inleda med att berätta lite kortfattat om din karriär? Var tog den sin början och hur har resan sett ut fram till idag?

– Allt började på KA5 i Härnösand 1992. Efter värnplikten gick jag officersutbildning och -94 blev jag färdig fänrik vid KA1. Sedan dess har jag bland annat varit robotplutonchef, lärare vid Amfibiestridsskolan och SSS, gjort tre utlandsmissioner varav två i Afghanistan och en i Mali. Nu senast kommer jag från insatsstaben där jag arbetat med kortsiktig planering, internationella frågor och beredskapskontroller.

Vad var det som fick dig att välja en militär karriär?

– Jag har alltid varit intresserad av det militära, men att jag valde att söka mig in på officersbanan hade främst att göra med att jag inte hade något jobb som väntade efter MUCK. Jag är uppvuxen i Hälsingland och genom officersutbildningen fick jag boende i Stockholm fram till examen. Sedan dess har Stockholm varit min bas.

Hade du kunnat tro att du en dag skulle bli förbandschef?

– Nej, det känns helt knasigt. Jag minns när jag blev kallad till intervju hösten -92 och knapparna helt plötsligt lossnade på min m/87. Det slutade med att jag fick låna nål och tråd i vakten på Rindö. Självklart skulle jag då även möta på dåvarande *regementschefen Claes-Göran Heden* som granskande frågade om det var så att alla vid KA5 fick ut en M/87.

Du nämnde att du senast kommer från en tjänst vid högkvarteret. När arbetade du senast vid förbandet?

– Min senaste befattning vid förbandet tog slut 2017.

Hur har det varit att se på Amf 1 utifrån under den här tiden? På vilket sätt har personalen utmärkt sig?

– Det har varit fantastiskt roligt. Jag har ju arbetat en del med beredskapskontroller och inom ramen för det många gånger kommit i kontakt med förbandet. Vi är otroligt professionella. Vi har vårt motto och vi lever verkligen efter det. Det är ju självklart lätt att bli hemmablind, men under de här åren har jag också fått det bekräftat från kollegorna runtomkring mig. Vi har ett gott anseende och det har verkligen varit med stolthet som jag tagit del av personalens arbete runt om i landet.

Vad tar du med dig ifrån tidigare tjänster in i din nya roll som förbandschef?

– Mjuka värden. För mig är det oerhört viktigt att personalen trivs och att det är en bra arbetsmiljö. Vi ska ha roligt på jobbet. Att vi ser och bekräftar varandra, det tycker jag är viktigt. Att vi inte bara fokuserar på att lösa uppgift, utan att det också ska vara roligt.

Hur känns allt nu när du hunnit landa lite? Hur har bemötandet varit?

– Bemötandet har varit toppen. Det känns som att komma hem helt klart. Jag har varit på förbandet sedan första december och fick genom både *överste Gardesten* och övriga förbandet en gedigen introduktion innan överlämningen i början av januari, vilket självklart har varit oerhört tacksamt.

Vad ser du mest fram emot i din nya befattning?

– Att föra utvecklingen och kåren vidare in i framtiden. Av naturliga skäl har det varit väldigt mycket fokus på Amf 4, men nu ser jag fram emot att bygga upp militärbas Haninge med allt vad det innebär avseende mobilisering, logistik, infrastruktur och en helt ny basbataljon. Jag har ju bara varit med om neddragningar, så med full respekt för allvaret i dagens läge går vi en intressant tid till mötes med nationellt fokus och ett starkt totalförsvar. Nu ska vi tillväxa och vår viktigaste uppgift blir helt klart att bygga krigsförband som kan genomföra högintensiv strid i kustzon mot en kvalificerad motståndare.

Vad tror du kommer bli den största utmaning framöver och nyckeln till framgång?

– Som alltid att hitta balansen mellan uppgifter och resurser. Att ha tillräckligt med personal för att kunna åstadkomma allt det som

förväntas av oss. Sen har vi också relativt omfattande infrastruktur- och materielprocesser, både kopplat till utvecklingen av Amfbat 2030 och den nya basbataljonen som erbjuder vissa osäkerheter. Men med det sagt går vi nu en ny, allvarlig tid till mötes, så jag är övertygad om att alla kommer göra sitt yttersta för att klara även dessa utmaningar. Nyckeln blir att arbeta tillsammans, hitta synergierna och stötta varandra där vi kan.

Hur ska du göra det? Vad är bra ledarskap för dig? Hur vill du sätta din prägel på verksamheten framöver?

– Bra ledarskap för mig är att få folk att gå upp varje morgon och tycka det är roligt att göra sitt bästa på jobbet. Att skapa en atmosfär som bygger på att vi ser och bekräftar, men också utmanar varandra att utvecklas och ta ansvar. Oavsett befattning. Att lyckas skapa motivation och kraft hos mina medarbetare att hela tiden, varje dag, tycka det känns roligt och meningsfullt att komma till jobbet.

Snart åker stora delar av ditt förband till Mali. Hur kommer det påverka arbetet här hemma?

– Det enkla svaret är att färre människor kommer få göra fler saker. Här kommer vi tillbaka till balansen mellan uppgifter och resurser. Det kommer självklart bli en utmaning, men som sagt vi kommer klara även det. Det här är något som många medarbetare sett fram emot. En oerhört lärorik erfarenhet och möjlighet att representera Sverige i en internationell kontext, så vi ska göra allt vi kan för att stötta våra kollegor som snart reser iväg.

Vad tänker du om situationen och läget som din personal går till mötes där borta?

– Nu har ju regeringen meddelat att det svenska bidraget till FN-insatsen i Mali ska avslutas under sommaren 2023, vilket är tidigare än vad som först var tänkt. Detta med anledning av de många osäkerheterna som råder just nu kopplat till statskupper och Wagner Groups närvaro i landet. Lägger vi där till flertalet terroristgrupper så är det svårt att hitta ett bättre beskrivande ord för läget i Sveriges operationsområde än farligt. Jag gillar inte det ordet, men det är ett farligt område.

Skulle du kunna beskriva lite kortfattat vart förbandet är på väg? Vad väntar, förutom Mali, runt hörnet för Stockholms amfibieregemente?

– Vi har varit inne på det tidigare att vi nu ska bygga upp militärbas Haninge. Amfibiebataljonen ska utvecklas och en ny basbataljon sättas upp. Allt samtidigt som vi också ska vidmakthålla vår förmåga att snabbt kunna genomföra insats var och närhelst längs med hela Sveriges kust. Tillväxt och insats samtidigt. Inte antingen eller. Det är verkligen både och vilket känns spännande att få vara en del av. Att få vara med när vi blir fler och bygger något nytt.

Du var inne på Amf 4 tidigare. Hur ser du på relationen och samarbetet med vårt systerförband på västkusten? Vad blir det viktigaste, samt största utmaningen framgent?

– Först och främst vill jag bara understryka hur oerhört glad och tacksam jag är för att Älvsborgs amfibieregemente har återetablerats. Ensam är inte alltid stark och med ett nytt regemente så kommer vi nå många nya synergieffekter som tidigare inte varit möjliga. Vi kommer kunna understödja, utmana och sporra varandra att hela tiden bli bättre. Jag och *överste Herlitz* har haft många beröringspunkter med varandra genom årens lopp och kommer väl överens, så det är med stor glädje jag ser på vårt framtida samarbete. Helt klart.

Vad tänker du om den fortsatta relationen förbandet och föreningen emellan? På vilket sätt tror du föreningen kan fylla en funktion i utvecklingen av morgondagens amfibieförband?

– Det finns flera delar såklart, men att Vapenbröderna fortsätter dela all den historiska kunskap och erfarenhet som finns med vår yngre personal tror jag är jätteviktigt. Ska vi lära oss något om framtiden måste vi också veta vart vi kommer ifrån och när vi nu tillväxer igen och lägger ytterligare fokus på det nationella försvaret blir detta tydligare än någonsin. Även om vi inte ska tillbaka till hur det var förr är jag övertygad om att det finns vissa sanningar och erfarenheter som vi behöver ha med oss in i det nya som nu ska byggas. Samma gäller det motsatta också. Med all säkerhet finns det misstag som tidigare begåtts som vi nu ska undvika att göra igen. Som förbandschef ser jag verkligen att jag kan ha en nytta av kamratföreningen nu när vi bygger framtiden och förhoppningsvis ska jag kunna utgöra ett gott stöd även för föreningen.

Om du fick skicka med en uppmaning till Vapenbrödernas medlemmar, vad som helst, vad skulle det vara då?

– Nu börjar samhället öppna upp igen och troligtvis blir det en marinens dag. När, var och hur återstår att se, men när det väl bjuds in till någon form av regements- och garnisonsgemensam verksamhet – kom gärna hit. Ni är en självklar del av gemenskapen och en viktig förvaltare av vår unika kåranda. Så var inte blyga!

MARINEN 500 ÅR

2022 fyller marinen 500 år, vilket kommer att uppmärksammas på olika sätt och på olika ställen runt om i Sverige under hela året. Var med och fira marinen och alla de människor som under seklen gått till sjöss för Sveriges bästa.

HAMNBESÖK:

13–14 maj Kalmar, 20–21 maj Härnösand, 23–24 september Malmö

Dessa orter representerar viktiga delar av den marina historien. Under hamnbesöken kommer marinen att visa upp fartyg, materiel och ge besökarna en möjlighet att träffa och prata med personalen. En mindre historisk utställning samt musik av och med Försvarsmusiken är andra inslag under hamnbesöken.

EVENEMANG I GARNISONSSTÄDERNA

3–7 juni Stockholm

Den 4–5 juni finns personal vid de maritima museerna och vissa kajer runt om i Stockholm, då det parallellt med firandet pågår uppladdning för övningen Baltops 22 med många utländska fartyg och deltagare. Firandet avslutas med nationaldagen, följt av två minnesceremonier den 7 juni, som är marinens officiella födelsedag. Den dagen kommer minnesstenar att avtäckas, dels i Söderköping (marinen samlades för första gången den 7 juni 1522 på fjärden Slätbaken utanför Söderköping), dels på Skeppsholmen i Stockholm.

GÖTA KANAL

Som en del i firandet av marinen 500 år genomför Röjdykardivisionen en kapprodd i Göta Kanal, 3–7 juni 2022. Rodden startar i Vadstena och avslutas i Söderköping med avtäckning av minnessten. Röjdykarna stannar på följande platser: Linköping 4/6, Stöveltorp 5/6, Stegeborg 6/6, Söderköping 7/6

12–14 AUGUSTI KARLSKRONA

Under Karlskronahelgen genomförs Marindagen lördag den 13 augusti då grindarna öppnas för allmänheten och hela verksamheten visas, i sin rätta miljö, upp för den breda allmänheten.

Den 12:e och 14:e sker aktiviteter av mer historiskt slag i Örlogsstaden och vid Marinmuseum. Även här ska en minnessten avtäckas. Detta sker under fredagen den 12 augusti vid Amiralitetskyrkan.

Foto: Försvarsmakten

26–28 AUGUSTI GÖTEBORG

Den återetablerade marina garnisonen i Göteborg bjuder till Garnisonens dag fredag den 26 augusti på garnisonsområdet. Den 27–28 augusti finns personal på Gustav Adolfs torg och Stigbergskajen för att möta allmänheten.

ÖRLOGSBESÖK

27–29 maj Lübeck

Gustav Eriksson (Vasa) rekvirerade Sveriges första tio örlogsfartyg från Hansastaden Lübeck. För att manifestera detta ursprung avlägger marinchefen ett örlogsbesök med skonertdivisionen i den anrika staden, sista helgen i maj.

BOKEN ”VÅR MARIN”

Vår Marin är ett specialbeställt historiskt bokverk på 800 sidor som ger en djup inblick i marinens historia och utveckling under de första femhundra åren. Boken överlämnades officiellt till Marinen den 25 januari.

JUBILEUMSFILMER

I samarbete med produktionsbolaget Pannrummet har det producerats sju filmer om vardera 8–10 minuter som gör nerslag i såväl historia som att visa på bredden av de marina förmågorna och kunnandet. Dessa filmer släpps på Försvarsmaktens webbplats och Youtube i anslutning till det första hamnbesöket i maj.

FRIMÄRKEN

Den 28 april lanserar Postnord tre jubileumsfrimärken under en ceremoni på Sjöhistoriska museet, Djurgårdsbrunnsvägen i Stockholm.

JUBILEUMSMARSCH

Marinen har av försvarsmusiken beställt en jubileumsmarsch, *”Vår Marin”*. Marschen är nykomponerad av tonsättaren Fredrik Gustavsson. Denna marsch ska verka som signaturmelodi under jubileumsårets olika aktiviteter. Den uruppförs av Marinens Musikkår den 25 januari i samband med den webbsändning som genomförs under det som skulle varit dag 1 till de uppskjutna Marinstridsdagarna. Mer information kommer.

ETT LAND PRÄGLAT AV KONFLIKT

AV: VICTOR PERSSON

Inklämt mellan sju nationer i nordvästra Afrika ligger kontinentens sjätte största nation. Mali. Ett ungt land, tre gånger så stort som Sverige, vars 60 åriga historia som självständig stat präglats av korruption, terrorism, statskupper och inre stridigheter. Om endast ett par månader är det återigen dags för regementets personal att bemanna upp det skyttekompani som utgör Sveriges bidrag i den FN-ledda fredsinsatsen Minusma. Vi passade därför på att ställa några frågor till kontingentschef överstelöjtnant Christoffer Lennings med personal om hur förberedelserna ser ut och vad de tänker inför den skarpa uppgift som väntar.

Hur känns det att missions-utbildningen nu dragit igång på riktigt?

Uppgiften Mali 16 har varit känd för mig sedan jag tillträdde som chef 2.amfbat, så vi har haft gott om tid till förberedelser, rekrytering och planering. Det var dock en fantastisk känsla att för första gången fysiskt samla kontingenten Mali 16 på huvudinrycket v.2 på Amf 1. Det är också inspirerande att på daglig basis se engagemanget i hela förbandet och hur vi tillsammans med externt tillförda medarbetare bygger en operativ förmåga med stark förbandsanda. Just nu fortlöper flertalet parallella befattningsutbildningar på olika platser i riket och jag kan konstatera att det bara är tre månader kvar tills vi börjar rotera ner till Mali. Jag ser därför fram emot att knyta ihop förbandets alla delar under slutträningen och jag är övertygad om att Mali 16 kommer vara väl förberedda att lösa tilldelade uppgifter i Mali.

Vad tänker du om situationen i Mali just nu?

Jag hade förmånen att genomföra en rekresa till Mali direkt efter inrycket v.2. Tyvärr kan jag konstatera att säkerhetsläget i Mali inte har utvecklats positivt. Situationen är komplex kopplat till mellanstatliga relationer, militärjuntans agerande, närvaron av ryska Wagner group samt flertalet beväpnade grupper med olika intressen. Den beskrivna situationen innebär kanske att vår närvaro i Mali är ännu viktigare än tidigare och vi följer nogsamt händelseutvecklingen för att kunna lösa våra uppgifter så bra som möjligt. Framtiden i Mali är oförutsägbar, därför känns det extra tryggt att amfibiekåren har tilldelats uppgiften.

Vad ligger fokus på i era förberedelser inför rotationen?

Mina fokusområden inför rotation är att skapa en stark förbandsanda, realistiska förväntningar samt ett professionellt och flexibelt förband. Operationsmiljön i Mali är särskilt krävande kopplat till bristfällig infrastruktur, klimat, terräng och avstånd. Vi har även att förhålla oss till FN-systemet, delade resurser med andra nationer samt det dynamiska säkerhetsläget i Mali. Därför tror jag att rimliga förväntningar, ett stort mått av flexibilitet och en stark förbandsanda, är några av de viktigaste egenskaperna för att hantera tillvaron i Mali på bästa sätt. Vi kommer också fokusera på anhörigstöd och mental hälsologg, i syfte att säkerställa bästa möjliga stridsvärde i insatsområdet.

Inom kort byts vågor mot sand. På bilden syns delar ur Mali16 under pågående missionsutbildning i Stockholmsområdet. En del i denna blir att bekanta sig med förbandets nya arbetshäst - terrängbil 16.

Foto: Maja Hansson

För *Albert,* som åker iväg på sin första mission som sjukvårdare och skyttesoldat är det framförallt de befattningsspecifika förberedelserna som ligger närmast till hands när han får frågan vad han ser som viktigast i sina förberedelser.

– Att börja fundera på vilka situationer och friktioner som kan uppstå när man byter ut den svenska vinterkylan i skärgården mot den västafrikanska öknens hetta. Att ta del av uppgifter om skadepanoramat från tidigare insatser i samma område för att förbereda sig själv och sin utrustning på ett lämpligt sätt.

Hur känns det nu att allt dragit igång på riktigt?

Spännande såklart, att ingå i en ny organisation med personal från Amf 1 och Marinbasen som man inte arbetat med tidigare. Ett behagligt miljöombyte från Berga till andra utbildningsorter under våren och slutligen Mali.

Vad säger vänner och familj?

De har för det mesta varit stöttande och nyfikna vilket har varit en trygghet för mig. Dock tror jag att det finns en underliggande oro för vad som kan tänkas hända, något som då är smartare att förklara på hemmaplan än över telefonen via ett slött camp-wifi.

Vad ser du mest fram emot?

Jag tror att det kan ge goda erfarenhetsvärlden för resten av livet. Att få arbeta på en plats där det finns en reell hotbild. Något som vi tränar på här hemma i Sverige men utan en faktisk fiende som vill göra dig illa på riktigt.

FÄLTPOST FRÅN MOG

FÄLTPOST

FRÅN

HANS GRANLUND

TILL

VAPENBRÖDERNA

Omväxlande jobb i skärgårdsmiljö utlovades i rekryteringsbroschyren. Senast såg jag att Systerförbandet sökte folk under rubriken *”Trivs du också bäst i blåst och sidoregn?”* själv skriver jag detta på terrassen med indiska oceanens brus i bakgrund och ett par Grk lys hängande under en formidabel fullmåne. Det är sent på kvällen men luften är fortfarande varm och den nordliga vinden svalkar obetydligt. Regn har inte synts på många veckor och när det kommer så är det kort, varmt och lämnar lite svalka. En irriterad post skjuter ett dubbelskott för att markera att avlösningen är försenad. Det är Mogadishu.

Som amfibiekårens sydligaste representant leder jag för närvarande Europeiska Unionens utbildnings- och rådgivningsinsats, European Union Training Mission – Somalia. Den har varit aktiv i drygt tio år och i en mycket annorlunda miljö stöds den somaliska krigsmaktens staplande steg mot att själva kunna utbilda, utrusta och strida.

När man vuxit upp på förbandet vars inofficiella motto är att inget är omöjligt och allt ska med krävs det mycket för att man skall bringas ur fattning eller inte finna sig i en annars okänd situation. Jag kan konstatera att den grundinställningen fungerar även här nere. Somalia har en mycket lång väg att gå tills det är en demokratisk nation där människor kan leva i fred och frihet. Senast idag rapporterades om att terroristorganisationen Al-Shaabab hade stenat en kvinna till döds för att hon hade anklagats för att vara otrogen.

I den miljön utbildar vi befäl och soldater att träna sina landsmän så att den somaliska krigsmakten, som ringar på vattnet, en dag ska kunna sköta sin egen reproduktion och utbildning. Men det är en lång väg att gå. Här saknas allt, uniformer, vapen, utrustning, reglementen och doktriner. Något så enkelt som kartjänst kräver ibland att utbildningen startar med att färgerna grönt och blått på kartan förklaras symbolisera terräng och vatten.

Men skam den som ger sig, vi som vuxit upp på kaserngårdarna på Rindö och senare Berga räds inte en utmaning. Visst det är varmt, utrustningen skaver, hotbilden är monumental. I Mogadishu rör vi oss alltid i konvojer med splitterskyddade fordon. Och var dag sker det attentat. Lönnmord, handgranatsattacker, skjutningar och självmordsbombare. Dödssiffran pendlar mellan trettio och fyrtio i månaden. Staden är farlig på riktigt. I natt attackerade Al-Shabaab staden och hittills har över tjugo döda soldater och civila rapporterats efter att en självmordsbombare körde in i en vägspärr.

Det kan var så långt man kan komma från en Krigsförbandsövning i Roslagens famn för fyrtio år sedan. Jämfört med den tiden är min vardag våldsammare men insatserna var större då. Det var det kalla kriget och ömsesidig förintelse var den rådande underliggande doktrinen. Dagens insatser, må vara Afghanistan, Irak, Mali eller som i mitt fall Somalia är våldsamma direkt men välter kanske inte nationen. Igen vänds dock bladet och återigen är fokus på det nationella försvaret. Först Georgien, sedan Krim/Donbas och nu möjligen resten av Ukraina har återigen satt nationens försvar på kartan. Vi kommer att behöva vår förbandsanda även framgent.

PODCAST KUSTFÖRSVAR

AV: CARL VON GERBER

Jag träffade två kollegor på Försvarshögskolan och fick möjligheten att prata med dem om ett nytt och intressant projekt som de håller på med, nämligen en militärhistorisk podcast om Kustartilleriet. Hittills finns det två avsnitt att lyssna till. Här följer intervjun.

Ni har påbörjat en podcast-serie om Kustartilleriet, men före vi kommer in på just den så berätta lite om er själva.

Jag heter *Fredrik Eriksson* och är docent i historia. Jag har forskat mycket om svenskt försvar under och efter kalla kriget. Jag har också skrivit mycket om svenska militärattachéer i östersjöområdet under mellankrigstiden. Senare i år kommer jag och *Lars Ericson Wolke* ut med en bok om specialoperationer i svensk militärhistoria från senmedeltiden till mitten av 1990-talet. Jag står just nu också i begrepp att börja skriva en bok om svenskt operativt tänkande från 1700 till 2000, som är tänkt att bli en lärobok för officerare på FHS. Över huvud taget är jag mest intresserad av svensk militärhistoria under 1800- och 1900-talen. Det finns alldeles för många aspekter som vi har glömt bort, men som vi skulle må bra av att minnas. Ett krig som är synnerligen intressant att studera är finska kriget 1808–1809. Det framställs ofta som ett kort krig med snabba ryska framgångar. Men finska kriget är mångfacetterat. Det finns många lärdomar från det kriget när vi funderar kring krigföring i ett östersjöperspektiv idag.

Jag heter *Piotr Wawrzeniuk* och är docent i militärhistoria och podcastens redaktör. 2021 gav jag ut en bok om polsk militärrapportering från Sverige och Finland under mellankrigstiden. För närvarande forskar jag om ryska diskussioner om framtida krigföring och veteranvård i Sverige under äldre tid.

Vad jag förstår så är detta inte den enda podcasten ni har gjort utan ni har spelat in flera stycken, inte sant?

Vi har valt ut olika teman som intresserar oss, men den huvudsakliga tanken är just att det ska vara lustfyllt. Det får inte vara arbetsamt utan det ska vara roligt och stimulerande. Tanken har ända från början varit att vi ska kunna spela in utifrån kunskaper vi redan besitter, utan omfattande extraarbete. Ibland har vi brutit mot detta, när extraordinärt intressanta teman dykt upp.

Nu till den podcast som för stunden är aktuell, det vill säga den om Kustartilleriet. Varför just Kustartilleriet och vad är det som gör det så intressant?

Kustartilleriet är särskilt intressant eftersom det har en lång historia som i ett östersjöperspektiv är jätteintressant. Om vi exempelvis tittar på skärgårdsflottan med små roddarfartyg (med förhållandevis stor eldkraft för sin storlek) så var de avsedda att hantera en särskild operationsterräng. Det var inget nytt i sig eftersom man alltid behövt hantera skärgårdar, men med 1700-talet kom en ny strategisk situation i kombination med teknisk utveckling av fartygen. Då kom också taktikutveckling först med stationstaktiken och sedan en mer rörlig skärgårdsstrid. Det finns eviga lärdomar i behovet att hantera skärgårdsmiljön och när vi kommer fram mot det sena 1800-talet och tidiga 1900-talet blir skärgården en bastion med hjälp av fästningarna. Även under den perioden kom det mycket ny teknik med det moderna minvapnet och det som då kallades självgående minor eftersom man ännu inte hade ett namn på torpeder. Just minvapnet har underskattats i militärhistorien eftersom det är ett *”dumt”* och defensivt vapen. Men just minorna är synnerligen effektiva i att störa och fördröja motståndaren. De är billiga men ger potentiellt en enorm effekt. Men de är inte särskilt sexiga i militärhistorietermer och därför har de inte lyfts fram lika mycket som de förtjänar. Även när vi pratar om kustartilleriet så talar vi gärna om de fasta befästningarna och pjäsmaterielen, men det är faktiskt så att de allra flesta av befästningarna var till för pjäser som skyddade mineringarna mot svepning. Det är alltså minorna som borde vara i centrum.

Kustartilleriet är också intressant eftersom det är en sammansmältning av markförband och marin-

förband. Just kombinationen av skytteförband, fast sjöfrontsartilleri, minor och robotar med stridsbåtar och kustjägare är intressant. Det finns så många olika aspekter att titta på och diskutera. Sedan är befästningarna i sig spännande, särskilt när man sätter de i ett tekniskt, strategiskt, operativt och taktiskt samband.

Är det något särskilt tema för serien och/eller har ni någon fråga som serien kretsar kring?

Huvudsyftet har varit att prata om befästningar och kustartilleriutveckling i Stockholmsområdet under 1800- och 1900-talen eftersom det ligger fysiskt nära där vi bor, men det finns också pedagogiska aspekter att prata om inloppen till huvudstaden och hur man har försvarat dessa genom tiderna.

Det ska också nämnas att ni spelar in podcasten på plats. Vad är skälet till det?

Det började som ett litet försök när vi spelade in podd utomhus under pandemin – en kombination av fysisk aktivitet och mental stimulans. Det ger oss också möjlighet att besöka intressanta platser och där diskutera befästningsverk. När man är på plats så finns det också ytterligare en poäng, nämligen att sammanhanget blir självklart. Man ser lederna till sjöss, hur trånga sunden faktiskt är, var pjäsplatserna har legat och varför de har legat just där. Vi har därför tänkt att resa till olika platser i närområdet och där spela in poddar om befästningsverk i ett större sammanhang. Hittills har vi varit på olika platser på Rindö och där pratat om Fredriksborg, Oscar-Fredriksborg, Vaxholmslinjen, samtidigt besökte vi Värmdö och *”Myttingelinjen”*. Det handlade då om de två huvudlederna in till Stockholm via Vaxholm, Kodjupet på Vaxholmssidan och Oxdjupet på Värmdösidan av Rindö. Vi har också besökt Mörkö och Skanssundet när vi spelade in podden om Södertäljeinloppet. Av namnet Skanssundet förstår man instinktivt vad det handlar om. Där finns pjäsplatserna kvar i terrängen och de lätta att hitta. Det är samtidigt mycket tydligt vilken roll de har haft. Vi har också besökt Årsta havsbad som ligger mitt i centrum för marinens verksamhet. De flesta av våra äldre podcaster är dock inspelade på Försvarshögskolan eller genom Zoom (mycket vanligt under pandemin).

Upphovsmakarna Fredrik och Piotr.

Hur många avsnitt är det tänkt?

Det är tänkt att vi ska spela in ytterligare ett avsnitt om kalla krigets kustartilleriförsvar med materielutvecklingen. Möjligen gör vi den vid Femöresfortet. Sedan har vi funderat på att fortsätta med poddar om kustartilleriet i andra delar av Sverige – Karlskrona, Göteborg, Skåne och Norrland. På temat försvaret av Stockholm har vi lite löst funderat på en podd om norra och södra korvlinjen, det vill säga markförsvaret av Stockholm under tidigt 1900-tal, möjligen också en podd om Stockholms luftvärnsförsvar under andra världskriget. Det finns som sagt många uppslag till poddar i närområdet. Det är bara att börja fundera över hur man skulle försvara olika centrala platser.

Om ni skulle ge någon rekommendation/tips till våra läsare som är historiskt intresserade, förutom att lyssna på er podd förstås, vad skulle det vara?

Det jag tycker är mest intressant är att kombinera en utflykt med att faktiskt läsa på innan och sätta platsen i dess kontext. Problemet är att litteraturen på området är undermålig – det finns få bra översiktsverk om kustartilleriet där det sätts in i dess tekniska, strategiska, operativa och taktiska sammanhang. Men får man arbeta lite innan med att förstå sammanhanget så blir resan så mycket mer intressant. Jag själv funderar exempelvis över att någon gång skriva en bok om en specifik befästning och då göra en socialhistorisk studie av de som skulle försvara platsen. Varifrån kom de? Vilken bakgrund hade de och vart tog de vägen sedan? Allt detta vill jag berätta med blicken fäst på uppgiften – vad skulle de försvara, varför och hur?

Stort tack för att ni tog er tid att prata om ert intressanta projekt.

Länken till podden hittar ni på vapenbrödernas hemsida. Där finner ni även annat material om Kustartilleriet och Amfibie. Sedan ska också nämnas att det finns flera poddar som gjorts av den militärhistoriska avdelningen och dem finner ni genom att söka på FHS militärhistoria podd. För den som är intresserad av att studera militärhistoria så har den militärhistoriska avdelningen vid Försvarshögskolan både fristående kurser och program.

B PP Sverige, Port Payé

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga

VAPENBRÖDERNA

www.vapenbroderna.se
vapenbroderna1899@gmail.com

Föreningens adress och tel:
Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga
Tel: 076 164 29 19

Skattmästarens adress och tfn:
Marie Wall
Klippgatan 16C Lgh 1605 · 171 47 Solna
Mobil 070 886 50 25
evmavi03@gmail.com

Årsavgift:
200 kr
Familjemedlem 100 kr

Bankgiro:
473-0537

Swish:
12 34 35 29 28

STYRELSE

Ordförande:
Hans Granlund

1. vice ordförande/tillika klubbmästare:
Staffan Vestin

2. vice ordförande
Örjan Möller

Veteran- och anhörigsamordnare:
Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:
Carl von Gerber, Lars-Inge Pettersson, Magnus de Jong, Per Brännhammar, Lars Lindbom, Patrick Holmlin, Leif Eriksson, Sven-Åke Wickström

Suppleanter:
Fredrick Sperling, Claes-Arne Sunnman, Jan Fredriksson, Peter Thomelius

Revisorer:
Håkan Söderlind, Rickard Askstedt

Revisorssuppleant:
Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:
Göran Mattson, Anders Boman

Kontaktman för föreningsmedlemmarna
Om Du har frågor eller förslag rörande föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:
Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

REDAKTION

Redaktör:
Victor Persson
tillika ansvarig utgivare
Mobil 0708 66 73 00
red@vapenbroderna.se

Utgivning:
Fyra nummer per år

Foto:
Stockholms amfibieregementet, Amf 1
Marinstaben
Försvarsmakten

Layout:
ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:
Tryckeri AB Orion

Adressändring meddelas skattmästaren